

[Glistrup]

om, at vi ikke har kunnet stille og få besvaret alle spørgsmål.

Vi fik udkastet til dette forslag tilsendt omkring den 15. september og har haft al mulig adgang til at arbejde med det, og fordi der er tale om en nydannelse, behøver man jo ikke, selv om man er valgt af det konservative folkeparti, at sige, at det er en dårlig nydannelse. Der kan trods alt også være gode nyheder her i verden, selv om man fraviger det, der plejer at ske.

Hr. Flygaard har selvfølgelig ret i, at som udvalgsarbejdet teknisk var tilrettelagt, fik vi lidt kort tid til at bedømme hinandens ændringsforslag, men man kunne jo i og for sig have indkaldt ændringsforslag allerede i september måned, selv om man kun havde forslaget i udkast. Det var, skal vi sige en lidt kluntet indledning til denne nye praksis, som jeg håber vil danne skole.

Når vi så går over til realiteten, er forholdet det, at man fra fremskridtspartiets side har stillet 7 forbedringsforslag, og med henvisning til bemærkningerne i betænkningen anbefaler jeg folketinget at stemme for samtlige 7 forbedringsforslag.

Men regeringen har jo bastet og bundet et flertal her i tinget til at nedstemme disse forbedringer, og derfor må vi se i øjnene, at de 7 forbedringsforslag bliver forkastet, men da lidt er bedre end intet, vil vi stemme for forslaget, der trods alt også indeholder forbedringer, selv om de ikke er så gode som fremskridtspartiets.

Vi vil stemme for samtlige ændringsforslag undtagen SFs, som jo går ud på, at man skal have 30.000 flere arbejdsløse her i landet, end man har i øjeblikket, ved yderligere at beskutte virksomhederne og tage penge ud af virksomhederne, sådan at de i stedet for at skulle udbetale arbejdslønninger nu skal aflevere pengene i det sorte, bundløse hul, som hedder statskassen. Det er altså SFs forslag. De kunne akkurat lige så godt have skrevet som overskrift: vi foreslår 30.000 flere arbejdsløse her i landet, for det er det, der står i de ændringsforslag.

Hr. Stavad betegnede ændringsforslagene fra fremskridtspartiet som urealistiske, og hr. Ellemann-Jensen sagde, at han fandt, de var et humoristisk indslag. Nu er forholdet det, at for så vidt angår 6 af de 7 ændringsforslag, drejer det sig sammenlagt om et provenutab på ca. 1 pct. af det, kildeskatten ind-

bringer, og når man, for så vidt angår disse 6 forslag, siger, at man kan slutte sig til de 99 pct. af det, ministeren lægger til grund, synes jeg nok, det var lidt hårdt at stemple de 6 ændringsforslag under ét på den måde.

Men så er der unægtelig en sværvægter, nemlig ændringsforslag nr. 9 – sådan hedder det i betænkningen. Det er da rigtigt, at sådan som hr. Ellemann-Jensens og hr. Stavads partier plejer at drive politik her i tinget, hvad enten man er i regering med hinanden eller undtagelsesvis ikke er det, er det således, at man simpelt hen må sige, at det, der er det urealistiske, er den måde, som SV-regeringen og den nuværende regering med majforligspartierne driver politik på, for det er aldeles urealistisk at blive ved og blive ved med at køre en politik på den måde, som man gør i øjeblikket.

Det er nødvendigt med et sporskifte i dansk politik, hvor man ikke bare laver de smålapperier, som venstre og konservative har i deres ændringsforslag, men hvor man virkelig laver et sporskifte i dansk økonomisk politik. Og et sporskifte i dansk økonomisk politik kræver, at skatten på produktionsapparatet og på arbejdskraften sættes meget væsentligt ned, og dér har vi altså tilladt os at foreslå en nedsættelse på 27,7 pct. – vel at mærke med en henvisning til, hvordan pengene skal skaffes. Øre for øre har vi påvist, hvordan pengene skal skaffes.

Der er ikke tale om dette luftige blålys, som hr. Ellemann-Jensen talte om i relation til venstres ændringsforslag, at man vil komme med de fornødne spareforslag på et eller andet tidspunkt, sådan som venstre har sagt det, i hvert tilfælde siden man holdt op med at stemme mod finansloven i 1894, men når man så er kommet frem til sandhedens time, til finanslovbehandlingerne, så har man jo ikke haft dristighed fra venstres side til at fremsætte de spareforslag, som er nødvendige for at kompensere for de skatteforslag, som venstre stiller. Men vi kan da selvfølgelig håbe, at efteråret 1981 vil være et brud på de foregående 87 års tradition inden for partiet venstre, så man virkelig kommer med de fornødne spareforslag.

Men fra fremskridtspartiets side ligger de sort på hvidt, og dermed er det godtgjort, hvordan vi vil gennemføre de fornødne offentlige besparelser, for at man kan gennemføre sporskiftet, for at man – for at bruge